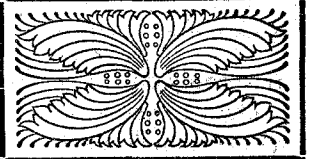

CRÒNICA

Efemèrides granollerines

2 d'abril de 1458

S'atorga a la vila de Granollers el privilegi real, per a fer l'elecció de Balle, la qual s'ha de fer amb nou rodolins, dels quals n'hi hagi tres de plens, i que dels tres ne puschà el senyor Rei pendre un per a ésser Balle.

(Privilegi legítim copiat en la carta de pergamí n.º 54, del llibre que existeix en l'arxiu municipal.)

Per a l'engrandiment de la ciutat

L'Alcaldia ha rebut el següent important comunicat:

Compañía de los ferrocarriles
de
Madrid a Zaragoza y Alicante
(RED CATALANA)

Enterado de cuanto expone ese Ayuntamiento de su digna Presidencia, Entidades y vecinos de Granollers, en su atenta instancia de 9 del actual, rogando que al prolongarse la doble línea desde Montmeló a Empalme, se siga el trazado de desvío estudiado entre los kilómetros 134 y 139 de la línea de Tarragona a Barcelona y Francia (Interior) me complazco en manifestar a V. que la Dirección General de esta Compañía se ratifica en todo cuanto ha expuesto a V. en la conferencia celebrada hoy sobre esta mejora y al efecto ha dado órdenes oportunas para que por la Jefatura del Servicio de Vía y Obras de esta Red, se señale sobre el terreno el contorno aproximado de la obra con el fin de conocer los nombres de los propietarios interesados y que se han de comprometer ante el Ayuntamiento a ceder los terrenos a los precios equitativos por Vdes. indicados.

Dios guarde a V. muchos años.

Barcelona, 26 de Marzo de 1923.

El Administrador Comisionado,
EDUARDO MARISTANY

Sr. Alcalde Constitucional de Granollers.»

Per a Granollers és de tanta transcendència l'haver arribat a un acord, la Companyia i el nostre Ajuntament, en el projectat canvi d'emplaçament de l'estació i consegüent desviament de la línia fèrrea, que avui ens limitem a publicar el precedent comunicat, reservant-nos comentar, en la vinent edició, la gran millora que d'això n'esdevindrà per a la ciutat.

Notes i comentaris

L'art de fer mones
i el ram de construcció

L'art de fer mones, d'ençà que fou inventat el crocant, ha tingut molts aficionats. No parlem de Barcelona, on quan fèiem l'aprenentatge, ens embadalia la fantasia dels pastissers. A Granollers mateix, a Can Rovira, tots recordem encara, d'anys enrera, la reproducció exacta de la Casa de la Vila, d'un motor de gas, de la Casa Torredadella...

Ara, des de fa dos o tres anys, la mainada ha d'anar a can Font a veure la mona. I en aquells aparadors triomfa l'arbitrarietat per damunt de tot. Fa dos anys, la mona era un camp de futbol, i la pilota era més grossa que'ls jugadors dels dos equips en lluita; l'any passat, era el pont de la riera, un pont més ample que llarg i amb una tribu de gitanos dessota, més petits que la cassola on feien el menjar, que era gairebé tan ample com la mateixa riera. Aquest any hi ha una torra, una casa de senyors, anomenada Villa Dorina, que en Puig i Cada-

falch i en Gaudí i el mateix Raspall potser hi trobarien defectes, perquè ells entenen en el ram d'arquitectura, però la mainada s'hi embadaleix, i a casa parlen de la mona, entusiasmat, sense que els preocupi l'encongiment en que hauran de viure els senyors d'aquella torra, que gairebé no caben en el balcó ni poden passar pels portals; ni els neguiteja l'estreta germanor en que viuen oques i peixos en l'estany amb surtidor que hi ha al mig d'un jardí, completament botànic.

La mainada van a veure la mona, i es queden embadalits davant de la Villa Dorina, talment com si fos un model del ram de construcció. I a les nits, i de dies també, somnien menjar-se aquelles parets i aquelles taulades de la casa que talment sembla la casa dels caramels del vell conte que Humperding escollí per a fer aquella filigrana musical que s'anomena *Hänsel und Gretel*.

Granollers entòrra

Llegim al diari *Foment*, de Reus:

«Avui toca a Didac Franss Opallina, aquest jove i ardit escriptor, endreçar-vos la paraula. I ja us podeu pensar —viu encara el bon record de la seva conferència de l'any passat— que us parlarà acuradament, dient-vos, alhora, coses bellíssimes, i sòlides com les que us digué abans, car Didac Franss, l'autor de «Llibre d'Hores», pertany a la legió formada per aquells que tenen sempre afany de saber, i cerca en els llibres i en les pròpies emocions els camins on pot collir flors embriagadores (avui les oferirà als qui l'oïran) i que a l'ensems el condueixin a aquella fita de perfecció on tots anhelem arribar. Hom veurà, doncs, com Didac Franss, creador de llibres força bells, i dels quals en fan Hoanxa els crítics que només solen parlar de cosa bona, és ben digne de tot allò que d'ell s'ha dit, i que és dels escriptors joves de Catalunya que amb més braó van fent via. —LLUCH»

Franss Opallina; «el jove i ardit escriptor», és de casa, és granollerí.

Cal remarcar el goig amb que veiem com és apreciat el seu afany de saber, el seu desig de perfecció, el seu saber?...

Si vols estar ben servit...

Les darreres pluges han fet adonar a tothom que a Granollers encara no hi han aceres noves a tots els carrers i que hi ha més fang del que convé. A nosaltres ens ha fet refermar en la nostra convicció de que hi ha ciutadans que no saben pas de ciutadania. Ens referim als qui ni en dies de pluja es prenen la molèstia d'escombrar el fang del trànsit d'acera del davant de llurs cases i contemplen impassibles els equilibris que hom ha de fer per a no caure, i s'exposen a caure ells mateixos així que surten de casa.

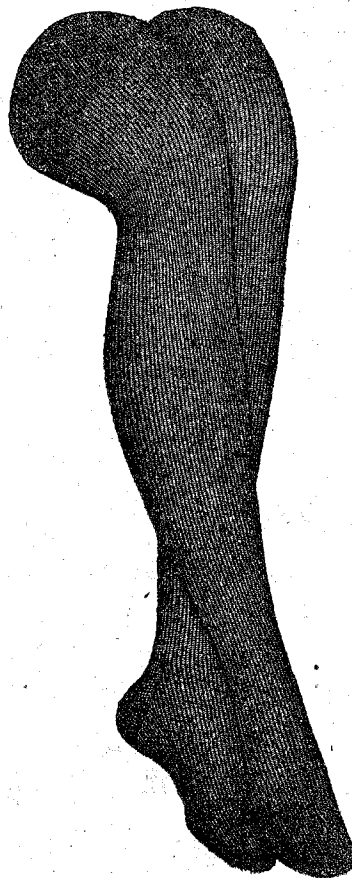
Fa molt bonic dir mal dels que manen; però tant mateix tots els veïns hauríem de fer com els del carrer de Santa Esperança: posar en pràctica la dita «A Dios

CASA GRIVÉ

Travesseres, 24

GÈNERES DE PUNT

Fabricació expressa de mitges i mitjons
Adobs en fil, sedalina, llana i cotó

Venda de tota classe de gèneres fabricats